

TERRA АКАДЕМІЯ

Як ми провели літо...

соціологічне опитування «Голос з «Могили» - 1

ФГСН-2:

Дмитро Горчаков: " Літо не планував, сив влома і відпочивав. Вражень ніяких – просто відпочив."

Таня Дешко: " Планувала здати на права і поїхати в Німеччину. І так зробила і те, і те. Звичайно, дуже багато вражень. Єдине – скучила за Горчаковим!"

Світлана Гоменюк: " Хотіла щось підзаробити, але, на жаль, не склалося. Була на морі і не жахливо – температура була біля 30 градусів С. Влома зустріла купу друзів, дуже гарно відпочила. Ось зараз прийшла в Могилу, хочу вчитися, але не хочу семінарів!"

(продовження на наступній сторінці)

Щопонеділка! 13.00 на плацу! Твоє слово!

ВІЛЬНА ПРЕСА

Чи потрібна вона студентству?

стор. 2-3

-VIVAT, ACADEMIA!

-ЕСТЬ, VIVAT ACADEMIA!

**МАТРОСИ ПІШЛИ -
ЗВИЧАЙ ЗАПИШАЮТЬСЯ** *стор. 4*

Андрій Подоляка : " Було дуже жарко! Літо я ніяк не планував, бо намагаюсь уникати планування. Провів? Провів 2 тижні сам у лісі. Це мені сподобалось. Взагалі намагаюсь бути задоволеним усім. Навіть тим, що не задовільняє."

Сергій Ковальчук : " Планував з дівчиною поїхати, а вона взяла й сама поїхала! А щодо вражень... спекотно було!"

Даша Кабанова : " Літо я ніяк не планувала, ніяк не провела, і взагалі я хочу в Крим, в Італію чи на Канари, чи ще кудись. Але щоб там було тепло і не було цих дощів, цих викладачів!"

Женя Сапельнікова : " На жаль, надто коротке літо."

Микола Марченко : " Я був на морі, лазив по горах, було дуже тепло..."

- Їти змінив свій імідж!?

- Ну, як кажуть, зміни на обличчі.

Павло Грицак : " Надзвичайно! Кожен день я проводив в очікуванні чогось такого, і щось таке кожен день приходило. А потім воно йшло і я знов проводив день в тому самому очікуванні."

Назар Кравець : " Прекрасне літо!!!"

Вітя Шиманський : " Як я провів літо? Це буде одна фраза – Я його провів на дачі."

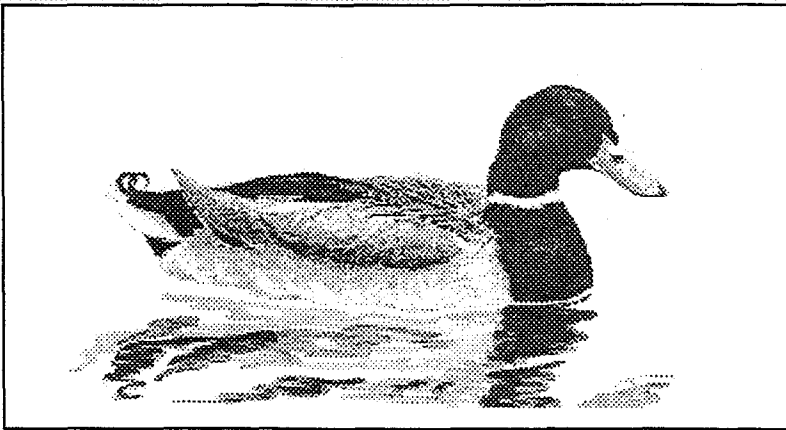
Андрій Попов : " Купаючись у морі умудривсь вступити в Академію."

Богдан Березенко : " В Києві на асфальті – чудове тло, гарний Дніпро."

Галя Логінова : " Very well! Мені взагалі подобається літо – гарна пора."

Юля з ФГСН (майже анонім) : " Літо я провела в Карпатах і це було надзвичайно (надзвичайно гарно): повітря

ВІЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ - ВІЛЬНУ ПРЕСУ

Студентство є однією з найбільш мобільних соціальних груп, воно завжди в самому епіцентрі мисленневих процесів та подій, часто історичних; власне, це група, що сама творить події, джерело зміни довколишнього і самозміни.

В такому вирі, коли зударяються старе переконання традиції (студенти, попри все, – це діти своїх батьків) і впливи нових орієнтацій, наймовірніше зростає ціна фактичної інформації. Інформації не теоретичної (ця знецінюється внаслідок своєї безмежності та всеохопності, а значить поверховості), а практичної, майже напевне часткової і такої, що не може бути застосована повсюдно, але лише в якомусь конкретному місці та конкретному часі.

З цими думками ми розпочинаємо наш проєкт "Тетра Академія" – студентську газету НаУКМА. Не газету взагалі і не взагалі студентську газету, але нашу газету – специфічну, "вузькокланову", дівув в стінах лише нашого університету і лише тепер.

Кожна людина цінує власну біографію і є творцем власної біографії. Від першого народжуються томи мемуарів, зшитки щоденників та безконечні ряди нотаток, що скристалізуються потім в кількох скупих рядках резюме; з іншого боку, невелике інформативне оголошення, щось на зразок "Продається гітара. Ціна 20 у.о.", здатне перевернути людині все життя, як це сталося за подібних умов з Джоном Ленноном. І ніколи "творення біографії" не є таким інтенсивним, як в часи молодості, оформленої в академічне навчання і всю ту сукупність відносин, що ми зведемо студентством.

"Тетра Академія" має концентрувати на своїх сторінках обидва потоки інформації: те що стається (в нас, конкретно в нашій НаУКМА) і те, що може статися, якщо ви, шановні, приймете як спонуку до дії черговий кількарядковий challenge.

Але, попри, здавалося б, замкнутість майбутньої газети в стінах і подіях Академії, вважатимемо, що це спроба створити "вільну пресу", вільну в думках і судженнях, незаангажовану політичним кліматом чи настроями академічної адміністрації. Спробуємо стати "розсадником вільномислення", каналом інформації з двостороннім рухом: не лише від офіційних джерел (відділів НаУКМА, студентських організацій) до студента, а й навпаки.

Паралельно така "вільна газета" буде суттєвим екзаменом для демократизму академічного середовища: чи зможе студентство досягти необхідну "культуру мовлення", що гідне газети, а навіть такої дрібної, і скільки стане сил "сильним світу цього" (нашого академічного світу) терпіти таку небезпечну річ як "некерована" преса.

Це був лише "вступ". Текст писати власне вам, читачі. Ми розпочнемо з означення місця подій: кажуть, Академія слабшає, погіршується процес навчання, адміністрація не розуміє студентів, а ті вже не вчаться зовсім... Чи це правда, чи лише плітки та пересуди? Чекаємо ваших реплік: яка вона, Академія, зараз? Чи пульсує ще в ній студентська свідомість? Чи, навпаки, захована в глибокій навчальній летаргії?

Якщо подібний "колективний" текст, своєрідний vox populi виникатиме, то існуватиме і весь проєкт вільної преси, зрештою, студентство Академії отримує таку газету, на яку воно здатне, яку може писати і яку потребує до читання.

Від редакції

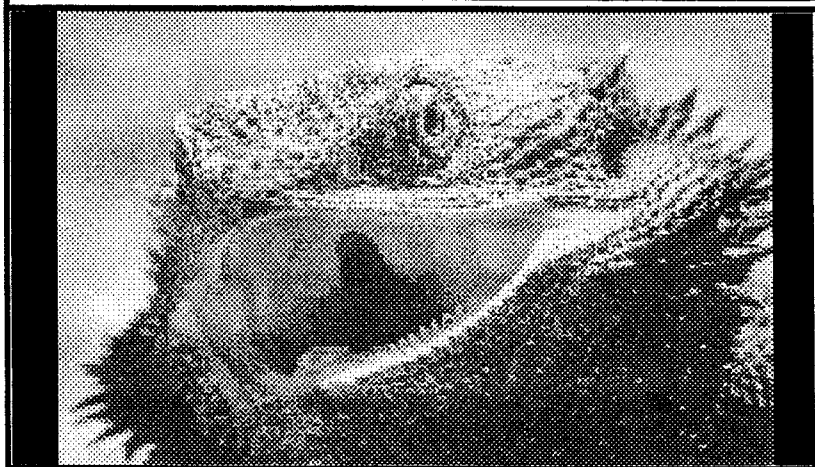
**Якщо у вашому серці кипить вулкан
пристрастей.**

**Якщо вам не байдужа доля Академії
і є що сказати - не мовчіть!**

**Мовчання - золото,
сміливе слово - ядерна реакція!**

**Матеріали до Тетра Академія приймаються
в будь-який час
студентським деканатом**

Тут чекають на Твою думку!

надзвичайне, гуцули надзвичайні, корови надзвичайні, небо надзвичайне... Я так відпочила!!! Яке там море – ніщо не зрівняється з нашими Карпатами!"

Тарас Миситин (ДЕН-3): "В липні планував взяти участь в Літній Школі Політичної Майстерності в Яремчі організованою ПРП. Що й зробив. Програма Школи була дуже цікавою і насиченою – лекції народних депутатів України, походи у гори, футбольні матчі... Як можна цим бути не задоволеним."

С. С. Іванюк (ректор НаУКМА): "Дуже добре провів літо. Найяскравіше враження? Це, як завжди, вступна кампанія! Цього року ми набрали гарних студентів судячи з тесту, конкурсу, результатів."

Юра Рощенко (ДКТ-2): "Літо провів дуже класно – весь час просидів за комп'ютером. В результаті в мене очі дивились в різні сторони!"

Женя Вишневський (ФЮН-2): "Офіс, відсутність будь-якого світла, постійно забита голова – одна третина мого літа. Інша – це навчання (відповідно як і в усіх). А третя частина пройшла в спанні і від'їзні."

Олексій Федоров (ФЮН-3): "No comments" (І щось там про Адміністративний Кодекс)

Віталій Гулько (ДЕН-1): "Літо? А що було літо?"

*(підготовано і проведено
незалежним студентським
соціологічним центром
«Багато голосу в Могилі»)*

Національне військово-морське училище «Києво-Могилянська Академія»

Альтернативний погляд - 1:
До студентів треба батого. Якщо Адміністрація не буде погрожувати, ніхто нічого ніколи не зробить. Так і має бути.

Альтернативний погляд - 2:
Доставте вже ці «дедпайни»! Що вони там собі думають? Давайте організуємо сидячу забастовку!

Між студентами та адміністрацією, цілком традиційно, — величезна прірва. Вісточки з тих “надхмарних висот”, щоправда, такі надходять: то папірець за підписом пана Ректора або й загадкової Адміністрації з’явиться на дошці оголошень, а то й чутки поінформують студентів про їхню подальшу долю. Останні, звичайно, з юридичної точки зору, — джерело не вельми надійне, але від того не менш дієве (психологічно). Ось приклад. Почали ви потроху забувати, як місяцями жили в гуртожитку славетного НаВМУКМА без шафи, а перші дні навіть без ліжка. Телевізор собі поставили, дехто комп’ютер купив, аж ось на кожному кроці чуєте, що за телевізор треба буде платити 25 гривень щомісяця, а за комп’ютер — усі 50 (!). Виходить, що нікого не цікавить, скільки насправді електроенергії споживає ваш комп’ютер. Чутки, звичайно, це лише чутки, але всі “репресивні” заходи в НаВМУКМА так завжди і починались.

Поки не з’явився на дошці оголошень відповідний наказ із добре всім відомим підписом і печаткою, можна тишити себе надією, що це лише чийсь поганий жарт. Проте інші оголошення там уже з’явилися. Цитуємо: “Увага! Всі студенти, які проживають в гуртожитку! Терміново: здати 4 грн. на нові перепустки; здати довідку про проходження флюорографії (sic!); заключити (sic!) нову угоду на проживання в гуртожитку. За невиконання зазначених дій до 24.09.98 р. студенти будуть виселятись з гуртожитку та не допускатись до сесії”. Підпис — “Адміністрація”.

Дозвольте запитати, панове адміністрація: чому старі перепустки стали раптом для всіх недійсні? Ах, справді, як же можна було забути: ми ж тут бережемо традиції, волею здерти з усіх — з правих і неправих — гроші на нові перепустки, щоб вилловити жменьку, яка не має права жити в гуртожитку!

Повірте, панове адміністрація, ми не маємо жодних сумнівів, що флюорографія — річ потрібна і що в гуртожитку мусить бути порядок. І, напевне, у вас знайдуться аргументи, чому саме нові перепустки найкраще задовольняють ваші вимоги. Але нам дуже важко повірити, що єдиний спосіб добиватися виконання цих вимог — погрожувати виселенням з гуртожитку та недопущенням до сесії (невже, якщо якийсь студент здасть ці 4 гривні на тиждень пізніше, він заслуговує на таке покарання?) Чи і тут можна добачити старі тоталітарні традиції: чим суворіше сформулюємо, тим швидше виконають, вони ж бо діти несвідомі.

Виселити всіх студентів з гуртожитку на літо, наказавши знести всі речі (з дев’яти поверхів!) в одну камеру схову; відреагувати на недопустимий, хоча все ж таки поодинокий, випадок хуліганської поведінки на дискотеці повною забороною дискотек; встановити плату за виписування з курсів після того, як студенти, не передбачаючи цієї вимоги, уклали свої навчальні плани; вимагати терміново здати гроші на нові перепустки чи зробити дублікати ключів відкриття за свій кошт і теж терміново (що, принаймні, мало місце два роки тому) — це означає показати студентів, що абстрактний порядок у НаВМУКМА ставиться вище за повагу (яку там повагу — хоча б людське ставлення!) до студента та реальну можливість такий порядок установити. Просимо пригадати, панове адміністрація, чи легко вам було добиватися виконання цих наказів і чи можна їх беззастережно виконати? Може, подекуди ваші інтенції були цілком інакші, це просто недолугі оголошення та неконтрольовані чутки все зіпсували. Але ж ми, студенти, читаємо ці оголошення і не можемо не звертати уваги на чутки, які справджуються аж занадто часто. Уявіть, як нам жити в атмосфері імперативів, погроз і таких чуток...

Біля входу в перший корпус Академії висить табличка з таким написом: “... На фронтоні цього будинку залишаємо мозаїку як символ доби тоталітарного режиму. Хай це стане пересторогою нащадкам — будьмо мудрими, щоб не повторилося це безпросвіття...” Будьмо мудрішими, щоб добачити таку пересторогу не в каміннях чи граніті, а в нашому житті — у безлічі командно-адміністративних дій, що демонструють зневагу до людських прав і підривають довіру студентів до своєї alma mater.

Курсант М.Н.